

2002 ஏப்ரல் 11]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பழைய பாக்கி எல்லாம் இப்போது வசூலிக்க முடியாது (சிரிப்பு).

திரு. ப. அரசன்: ஆகவே, அதுபற்றி கொஞ்சம் குழப்பமாக இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே இருக்கிறது. அது என்ன என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டும். ஒடுக்கப்பட்ட, நசுக்கப்பட்ட—இன்னும் சமுதாயத்திலே இவ்வளவு பெரிய அறிவியல் முன்னேற்றங்கள் வந்ததற்குப் பின்னாலும் அதிராவிடப் பெருமக்களை நம்முடைய மாநிலத்திலே இருக்கிற 20 சதவிகிதத்திற்கு மேற்பட்ட அந்த மக்களை நம்மோடு சமமாக பாவிக்கிற, நம்மோடு ஒத்துவாழ்கிற ஒரு சகோதரர்களாக ஏற்றுக்கொள்கிற மனப்பான்மையினை இந்த அரசு உருவாக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொண்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி தெரிவித்து அமைகிறேன். வணக்கம்.

5. உரிமை மீறல் பிரச்சினை

காவிரி நீர்ப் பிரச்சினை குறித்து அவைக்குத் தவறான தகவல்கள் அளித்துள்ளதாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் மீதான உரிமைப் பிரச்சினைக்கு பேரவைத் தலைவர் தீர்ப்பு

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஓர் உரிமை மீறல் பிரச்சினை குறித்த என்னுடைய தீர்ப்பை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. துரைமுருகன், டாக்டர் க. பொன்முடி, திரு. இ. புகழேந்தி, திரு. எ.வ. வேலு மற்றும் திரு. கு. பிச்சாண்டி ஆகியோர் 9-4-2002 அன்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் காவிரி நதி நீர் வழக்கு வாபஸ் பெறப்பட்ட பிரச்சினை குறித்து அவைக்குச் சில தவறான தகவல்கள் அளித்துள்ளதாகவும், எனவே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்மீது அவை உரிமை மீறல் பிரச்சினை எழுப்ப அனுமதி கோரி 10-4-2002 ஆம் நாளிட்ட கடிதத்தில் அறிவிப்புக் கொடுத்திருந்தார்கள். மேலும், மேற்கூறிய உறுப்பினர்கள் இப் பிரச்சினையை வலியுறுத்தி இதனை உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று கோரி 11-4-2002 அன்று மேலும் ஓர் அறிவிப்பினைக் கொடுத்துள்ளார்கள்.

நேற்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரைமுருகன் என்னுடைய அனுமதி இல்லாமலேயே இப்பிரச்சினையை அவையில் எழுப்பினார். நான் அப்போதே இப்பிரச்சினை தொடர்பாக நடவடிக்கைக் குறிப்புகளைப் பார்த்து எனது தீர்ப்பினைப் பின்னர் அளிப்பதாகக் கூறியிருந்தேன்.

[பேரவைத் தலைவர்]

[2002 ஏப்ரல் 11]

9-4-2002 அன்று திரு. எஸ்.ஆர். பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் காவிரி நீர்ப் பிரச்சினை குறித்து அவையில் குறிப்பிட்டுப் பேசியபொழுது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 9-4-2002 அன்றே பேரவையில் "நான் சொன்னதைத் திருத்திக் கொள்கிறேன். முதலில் சி.பி.ஐ. வழக்குகள், அதன் பின்னால் சர்க்காரியா கமிஷன். நான் திருத்திக் கொள்கிறேன்" என்று குறிப்பிட்டு அவையிலேயே திருத்திக் கொள்வதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மேலும், 10-4-2002 அன்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் இப்பிரச்சினையை அவையில் எழுப்பியபோதும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் "தவறு செய்வது மனித இயல்பு. தவறு செய்யாதவர்கள் இந்த உலகத்திலேயே இல்லவே இல்லை. நானும் மனிதப் பிறவிதான். நேற்று தவறாக வாய் தவறி ஒரு கருத்தைச் சொன்னேன். உடனே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எஸ்.ஆர்.பி. அவர்கள் எழுந்து அந்தத் தவறைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். உடனடியாக நான் அவர் சொன்னதை ஏற்றுக்கொண்டு தவறைத் திருத்திக் கொள்கிறேன் என்று உடனடியாகச் சொன்னேன். அதுவும் அவைக் குறிப்பிலே இருக்கிறது" என்றும் தெரிவித்துள்ளார்.

முந்தைய நேர்வுகளில் பாராளுமன்ற நடவடிக்கைகளிலும் இதுபோன்ற நிகழ்வுகள் உரிமை மீறல் பிரச்சினையாக எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. 1985 ஆம் ஆண்டு காலஞ்சென்ற இந்தியப் பிரதமர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்களமீது அவைக்குத் தவறான தகவல் தந்துள்ளதாகக் கொண்டு வரப்பெற்ற அறிவிப்பில் உரிமைப் பிரச்சினை ஏதுமில்லை எனத் தெளிவாகத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலும், "If any statement is made on the floor of the House by a Member or Minister which another Member believes to be untrue, incomplete or incorrect, it does not constitute a breach of privilege. If an incorrect statement is made, there are other remedies by which the issue can be decided. In order to constitute a breach of privilege or contempt of the House, it has to be proved that the statement was not only wrong or misleading but it was made deliberately to mislead the House. A breach of privilege can arise only when the Member or the

2002 ஏப்ரல் 11]

[பேரவைத் தலைவர்]

Minister makes a false statement or an incorrect statement wilfully, deliberately and knowingly` என்று பாராளுமன்ற நடைமுறைகள் குறித்த நூலில் விளக்கம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

பிற்பகல் 12-45

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுமென்றே, தெரிந்தே, உள்நோக்கத்துடன் இப்பிரச்சினை குறித்த விளக்கத்தை அவைக்கு அளித்தார்கள் என்று கருத இடமில்லை.

எனவே, இப்பிரச்சினையில் உரிமை மீறல் ஏதும் இல்லை என அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

4. மானியக் கோரிக்கைகள், 2002-2003, விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி

கோரிக்கை எண் 4—ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர் நலத்
துறை—தொடர்ச்சி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மானியக் கோரிக்கைகள் மீதான விவாதம். திரு. செ.கு. தமிழரசன், சுருக்கமாக 5 மணித் துளிகளில் பேசி முடியுங்கள்.

திரு. செ.கு. தமிழரசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆதிதிராவிடர் நல மானியக் கோரிக்கையில் பேச வாய்ப்பளித்தத் தங்களுக்கு முதலில் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்திய மக்கள் தொகையில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள், ஐந்தில் ஒரு பங்கு இருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள், தலித் மக்கள் ஐந்தில் ஒரு பங்கு இருக்கிறார்கள். இந்திய மாநிலங்களிலே தலித் மக்கள் அதிகம் வசிக்கிற மாநிலங்களில் ஆறாவது இடத்தை நம்முடைய தமிழ்நாடு பெற்றிருக்கிறது. தமிழகத்தில் இன்றைக்கு ஏறக்குறைய ஒரு கோடியே 80 இலட்சம் தலித் மக்கள் இருக்கிறார்கள். ஆக ஐந்தில் ஒரு பங்காக இருக்கிற, இவ்வளவு பெரிய மக்கள் தொகையை ஆண்டாண்டு காலமாக, ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக அடிமைப்பட்டு கிடக்கிற, நசுக்கப்பட்டு கிடக்கிற, ஒடுக்கப்பட்டு கிடக்கிற, நித்தம் நித்தம் சுரண்டப்படுகிற, வஞ்சிக்கப்படுகிற இந்த மக்களுடைய பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேசவேண்டுமானால், அது மணிக்கணக்கில், நாட்கணக்கில், மாதக்கணக்கில் விவாதிக்கக்கூடிய ஒரு மிகப் பெரிய பிரச்சினை.

[திரு. செ.கு. தமிழரசன்]

[2002 ஏப்ரல் 11]

பேரவைத் தலைவரின் அனுமதிக்கிணங்க, மிகச் சுருக்கமாகக் கருத்துகளைச் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். முதலிலே ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள்மீது இன்றைக்கு இந்த அரசுக்கு எத்தகைய பார்வை இருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும்.

மூன்றாவது முறையாக மிகப் பெரிய அளவில் மக்கள் ஆதரவோடு வெற்றிபெற்று முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றிருக்கிற நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள், முதல் பயணமாகவே ஒரு தலித் குடியிருப்புக்குச் சென்று (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அங்கே சங்கரலிங்கபுரத்திலே பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு அறுதல் கூறி, அவர்கள்மேல் போடப்பட்டிருக்கிற பொய்யான வழக்குகளையெல்லாம் இன்றைக்குத் திரும்பப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், இந்த அரசுக்கு அடித்தளத்து மக்கள்மீதிலே எத்தகைய பார்வை இருக்கிறது என்பதை அவர்களுடைய முதல் பயணமே (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அடித்தளத்து மக்களுக்கு நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதனாலே என்னுடைய பாராட்டுக்களையும், வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த மக்களுக்கு, ஆதிதிராவிடர்களுக்கு 18% என்றும், பழங்குடியினருக்கு 1% என்றும், 19% மாநில அரசால் இட ஒதுக்கீடு வழங்கப்படுகிறது. மைய அரசு, மாநிலங்களின் மக்கள் தொகைக்கேற்ப, அந்த மக்களுக்கு இட ஒதுக்கீடு வழங்க வேண்டுமென்ற மரபை தொன்றுதொட்டு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. நம்முடைய தமிழக அரசின் புள்ளிவிவரமே, ஏன், ஆதிதிராவிடர் நலத் துறை நமக்கு வழங்கியிருக்கிற இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலேயே தமிழ்நாட்டில் 20% தலித் மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் அடிப்படையிலேயே இந்த மக்களுக்கு 20% இட ஒதுக்கீடு இருந்திருக்க வேண்டும். 19% என்பது 20%-ஆக இருக்க வேண்டும். ஆனால் இந்த மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பு கூட 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே எடுக்கப்பட்டதுதான், 1990-லே எடுக்கப்பட்டதுதான். ஆகவே இப்போதைய புள்ளி விவரப்படி அடித்தளத்து மக்களுக்கான, தலித் மக்களுக்கு மிகக் குறைந்தபட்சம் 22% இடஒதுக்கீடு வழங்கவேண்டுமென்றுதான் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தேர்தல் அறிக்கையிலே மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல மதம் மாறிய தலித்

2002 ஏப்ரல் 11]

[திரு. செ.கு. தமிழரசன்]

கிறித்துவர்களுக்கும் 1 சதவிகிதமோ அல்லது 2 சதவிகிதமோ அவர்களுக்குத் தனியே இடஒதுக்கீடு வழங்க வேண்டியதை விரைவிலே நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளையும் நான் இங்கே முன்வைக்க விரும்புகிறேன்.

கடந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே தாமிரபரணியிலே 17 பேர், மேலவளவிலே 7 பேர், காட்டுமன்னார்கோவிலிலே 3 பேர், தியாகி சங்கரலிங்கனார் பெயரிலே போக்குவரத்துக் கழகத்திற்குப் பெயர் வைத்ததால் வந்த விளைவினால் இனக் கலவரத்தால் 40-க்கும் மேற்பட்டவர்கள், தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தில் 10-க்கும் மேற்பட்டவர்கள், இப்படி கிட்டத்தட்ட நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட ஒடுக்கப்பட்ட தலித் மக்கள் கலவரங்களாலும், போராட்டங்களாலும் படுகொலை செய்யப்பட்டு, இந்தியாவிலே வன்கொடுமைகள் நிகழ்ந்த 5-வது மாநிலமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே 5-வது மாநிலம் என்ற பெயரை (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) கடந்த ஆட்சி ஏற்படுத்தியிருந்தது என்ற புள்ளி விவரத்தை மைய அரசின் S.C./S.T. ஆணையம் தெரிவித்திருக்கிறது.

ஆகவே, அந்த நிலைமையை மாற்றி இன்றைக்கு தமிழகத்திலே அடித்தளத்து மக்களின் நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக விளங்கக்கூடிய, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் உற்ற தோழனாக விளங்கக்கூடிய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) கடந்த சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரிலே, இந்தியாவுக்கே முன்னுதாரணமாக, தாழ்த்தப்பட்ட பெண்கள், மேல்நிலை வகுப்பு படிக்கிற பெண்களுக்கு ஒரு சைக்கிள் தருகிற திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தினார்கள். அதுமட்டுமல்ல, தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற அனைத்து ஆதிதிராவிடர் கல்லூரி, பள்ளி மாணவர்களுக்கான விடுதிகளை நிரந்தரக் கட்டடங்களாக ஆக்குவதற்காக சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஒவ்வொருவரும் கட்டாயம் ஒரு ஆதிதிராவிட மாணவர்கள் விடுதிக்கான பணத்தை ஒதுக்கவேண்டுமென்ற நிலையை உருவாக்கி (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இந்த முறையை இந்த நடப்பாண்டிலேயே 234 ஆதிதிராவிடர் மாணவர் விடுதிகளைச் சொந்தக் கட்டடத்திலே நடத்துவதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள்.

பிற்பகல் 12-50

அதேபோல, உத்தரப்பிரதேசத்திலே செல்வி மாயாவதி பொறுப்பேற்றபோது, முதலமைச்சராக இருந்தபோது சொன்னார்,

[திரு. செ.கு. தமிழரசன்]

[2002 ஏப்ரல் 11]

என்னுடைய முதல் திட்டமே உத்தரப்பிரதேசத்திலே இருக்கிற தாழ்த்தப்பட்ட பெண்களுக்கு கக்கஸ் கட்டித் தருவதுதான். கழிவறை கட்டித் தருவதுதான் என்று. ஒரு பெண்ணுக்குத்தான் பெண்ணின் நிலைமை புரியும் என்கின்ற வகையிலே தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற அடித்தளத்து மக்கள் மாட மாளிகைகள் இருக்கிறதோ, வீடு இருக்கிறதோ இல்லையோ, கழிவறைகூட இல்லாமல் படுகிற அல்லலைப் பார்த்து இன்றைக்கு இந்த நடப்பாண்டிலே—கடந்த கூட்டத் தொடரிலேயானாலும், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலேயானாலும்—தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வசிக்கிற அனைத்துப் பகுதிகளுக்கும் தண்ணீருடன் கூடிய கழிவறைகளை ஒரு குடியிருப்புக்கு இரண்டரை இலட்சம் என்கிற வகையிலே ஒவ்வொரு தொகுதியிலும்—எல்லாத் தொகுதியிலும்—மிகக் குறைந்தபட்சம் 12 அல்லது 15 என்ற அளவில் இன்றைக்கு ஆயிரக்கணக்கான கழிவறை வளாகங்களைத் தமிழ்நாட்டிலே ஆதிதிராவிடப் பெண்கள் பயன்படுத்துகிற அளவுக்குக் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிற அந்தத் திட்டத்தையும் நாம் நிச்சயமாக மனப்பூர்வமாக பாராட்டியாக வேண்டும்.

நான் இன்னொன்றை இங்கே அவசியமாக வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இந்தியாவுக்கே முன்னுதாரணமாக 1993-லே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் ஒரு திட்டத்தை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக அறிமுகப்படுத்தினார்கள். **Separate Industrial Estates for Dalits**. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக தனித் தொழில் வளாகம் என்பது இந்தியாவிலேயே வேறெந்த மாநிலத்திலுமே கிடையாது. இந்த மாநிலத்திலே ஒவ்வொரு முறையும் நூறு ஆதிதிராவிட மக்களைக் கோடிக்கணக்கிலே தொழிலிலே முதலீடு செய்கிற அளவிற்கு கோடஸ்வரர்களாக, தொழில் அதிபர்களாக உருவாக்குகிற அந்தத் திட்டத்தை தமிழ்நாட்டிலே புரட்சித் தலைவி அவர்கள் அறிமுகப்படுத்தினார்கள். திருப்பூரில் முதலிப்பாளையத்திலும், ஈரோட்டிலே ஈஞ்சூரிலும் அதற்கான தொழிற்கூடங்கள் கட்டப்பட்டன. ஆனால் கடந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி அதை எவ்வளவு கிடப்பில் போடவேண்டுமோ, அவ்வளவு கிடப்பிலே போட்டு, அந்தத் திட்டத்தை எப்படியெல்லாம் இருட்டடிப்புச் செய்யவேண்டுமோ, எப்படியெல்லாம் அதைச் சீர்குலைக்க வேண்டுமோ, அப்படியெல்லாம் சீர்குலைத்து அப்படியே நிறுத்தி வைத்துவிட்டது. 200 தொழிற்கூடங்கள் உருவாக்கப்பட்டு 54 பேர் மட்டுமே பயனடைந்துள்ளனர். மீதமுள்ள நூற்றுக்கணக்கான தொழிற்கூடங்கள் கட்டப்பட்டு—கட்டப்பட்ட நிலையிலேயே—ஒரு தொழிற்கூடத்திற்கு 12 இலட்சம் அரசாங்கம்

2002 ஏப்ரல் 11]

[திரு. செ.கு. தமிழரசன்]

செலவு செய்திருக்கிறது. இன்றைக்கு 150 தொழிற்கூடங்கள் கட்டப்பட்டு, கட்டப்பட்ட நிலையிலேயே—இருக்கின்றன. ஆகவே மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அவர்கள் அதில் ஒரு தனி அக்கறை எடுத்து, எந்தத் திட்டத்தை உருவாக்கி நாட்டுக்கு அவர்கள் முன்னுதாரணமாகக் கொண்டுவந்தார்களோ, அதை அவர்களே வந்து ஈரோட்டிலோ அல்லது திருப்பூரிலோ அவர்களுடைய திருக்கரங்களால் திறந்து வைக்க வேண்டும் என்கிற வேண்டுகோளை (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) நான் இங்கே முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

தற்போது 1300-க்கும் மேற்பட்ட ஆதிதிராவிடர் நலப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. நூற்றுக்கணக்கான விடுதிகள் இருக்கின்றன. இந்தத் துறைக்கு ஒதுக்கப்படுகிற நிதி ஒதுக்கீட்டிலே 70 சதவிகிதம் அதற்கு ஒதுக்கப்பட்டுவிடுகிறது. இந்த நிலையிலே இந்தப் பள்ளிகளையும் இந்த விடுதிகளையும் கல்வித் துறையோடு இணைத்துவிடுவார்கள் என்கிற ஐயம்—அப்படிப்பட்ட ஒரு சந்தேகம்—இன்றைக்கு வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புவது என்னவென்றால், இந்த ஆதிதிராவிடர் நலப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரை, இவை பிரிட்டிஷ் காலத்திலேயே தொடங்கியவை. சுதந்திரத்திற்குப் பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பாகவே (மணியடிக்கப்பெற்றது) தமிழ்நாட்டிலே தொடங்கப்பட்ட பள்ளிகள். ஆகவே இந்த தனித்துவம் கருதி, இவற்றை கல்வித் துறையோடு இணைக்கக்கூடாது. ஆனால் தேசிய அளவிலே ஒரு திட்டம், ஒரு செலவினம் என்கிற வகையிலே நீங்கள் அதை இணைக்கவேண்டுமென்று விரும்பினால், கல்வித் துறையிலேயிருந்து நிதி ஒதுக்கீடு தந்து, இதன் தனித்துவம் போகாமல் இதற்காக ஒரு டைரக்டரேட், ஒரு தனி டைரக்டரேட்டை—கல்வித் துறையிலே Directorate for School Education இருக்கிறது. Directorate for Elementary School Education இருக்கிறது. Higher Secondary Education-க்கு ஒரு டைரக்டரேட் இருக்கிறது. அதைப்போல ஆதிதிராவிடர் நலத் துறைக்காக ஒரு டைரக்டரேட்டை—வேண்டுமானால் நீங்கள் போட்டு, இதன் தனித்துவம் எந்த வகையிலும் கெடாத அளவிற்கு இதன் மரபு காப்பாற்றப்படுகிற அளவிற்கு கல்வித் துறையிலேயிருந்து நீங்கள் மானியம் தந்து, கல்வித் துறையிலேயிருந்து நிதி ஒதுக்கீடு செய்து அதைச் செயல்படுத்தவேண்டுமென்று நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தமிழரசன், முடித்து விடுங்கள், அமைச்சர் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

[2002 ஏப்ரல் 11]

பிற்பகல் 12-55

திரு. செ.கு. தமிழரசன்: இரண்டு நிமிடம் கொடுங்கள். இன்றைக்கு மத்திய அரசினுடைய, மத்தியிலே இருக்கின்ற பாரதிய ஜனதாவினுடைய ஒரு தவறான தனியார்மயமாக்கும் கொள்கையினால் மத்திய அரசினுடைய பல்வேறு நிறுவனங்கள் தனியார்மயமாக்கப்பட்டு வருகின்றன. இன்குரன்ஸ், வங்கிகள், அஞ்சல் துறை, தொலைபேசித் துறை என அரசு நிறுவனங்கள் முழுக்க, முழுக்கத் தனியார் மயமாக்கப்பட்டு வருகின்றன. இப்படி தனியார்மயமாக்கப் படுமேயானால் வருங்காலத்திலே தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கெல்லாம் வேலைவாய்ப்பு கிடைக்குமா? வேலைவாய்ப்பு என்பது ஒரு கேள்வியாக, சந்தேகக்குறியாக இருக்கிறது. ஆகவே, நம்முடைய புரட்சித் தலைவி அவர்கள் தமிழக அரசிலே அதையும் ஒரு முன்னுதாரணமாக தனியார் துறையிலே இட ஒதுக்கீடு கொண்டு வரவேண்டும். பல நிறுவனங்கள், பெரிய நிறுவனங்கள், நம்முடைய அரசாங்கத்திலேயிருந்து நிதி உதவி பெற்றுத் தொடங்கப்படுகிற நிறுவனங்கள்தான். கோடிக்கணக்கிலே புழங்குகிற எந்த நிறுவனமாக இருந்தாலும் அரசாங்கத்திடமிருந்து நிதியுதவி பெறாமல் தொடங்க முடியாது. ஆகவே தனியார் துறையிலும் இட ஒதுக்கீடு கொண்டு வருவதற்கு நம்முடைய மாநில அரசு முன் வரவேண்டும் என்பதை நான் வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன்.

அதேபோல 44-வது அரசாணையைப் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தபோதே எங்களுக்கு ஆதரவாகக் குரல் கொடுத்து, எங்களுக்காகப் பல்வேறு அறிக்கைகளைத் தந்து அவர் ஆளுங்கட்சியாக வந்த பிறகும் மறக்காமல் முதல் சட்டமன்றத் கூட்டத் தொடரிலேயே 44-வது அரசாணையை நிறைவேற்றுவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை விரைவுபடுத்த வேண்டும். அதை முழுமைப்படுத்த வேண்டும். துறைதோறும், ஒவ்வொரு நிலையிலும், Class 1, Class 2, Class 3, Class 4, Class 5 என்று சொல்லப்படுகிற 5 பிரிவுகளிலும் ஒவ்வொரு துறையிலும் அவற்றை நடைமுறைப் படுத்துவதற்கு முன் வரவேண்டும். இது நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிற வகையிலே வெளிப்படுத்துகிற வகையிலே ஒரு வெள்ளை அறிக்கையை—திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே ஒரு வெள்ளை அறிக்கையைத் தந்தார்கள். அது வெள்ளை அறிக்கை அல்ல, அது முழுக்க, முழுக்க ஒரு கொள்ளை அறிக்கை என்றே நான் சொல்வேன். 9 துறைகளிலே எங்களால் விவரம் சொல்ல முடியவில்லை என்று ஓர் அரசு சொல்கிறது

2002 ஏப்ரல் 11]

[திரு. செ.கு. தமிழரசன்]

என்று சொன்னால், ஓர் அரசாங்கம் 6 மாத காலம் எடுத்துக்கொண்ட பின்னாலே 9 துறைகளிலே எங்களால் கணக்கு எடுக்கமுடியவில்லை, ஆகவே 9 துறைகளிலே எங்களால் சொல்ல முடியவில்லை, இதைத்தான் சொல்ல வந்திருக்கிறோம் என்று ஒரு வெள்ளை அறிக்கையைத் தர முடிந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் ஓர் அரசாங்கத்திற்கே 9 துறைகளிலே கணக்கு எடுக்கமுடியவில்லை என்று சொன்னால் இதை நாங்கள் வெள்ளை அறிக்கை என்று எப்படி ஒப்புக்கொள்ளமுடியும்? ஆகவேதான் கொள்ளை அறிக்கை என்று சொல்கிறேன். இப்போது—முழுமைப்படுத்தப்பட்ட, தெளிவுபடுத்தப்பட்ட, விரிவுபடுத்தப்பட்ட, உண்மையான ஒரு வெள்ளை அறிக்கையை நம்முடைய தமிழக அரசு வெளியிட வேண்டும் என்பதை நான் வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே அவர்கள் தேர்தல் அறிக்கையிலே சொல்லி வந்தார்கள். நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் பஞ்சமி நிலமீட்பு ஆணையம் கொண்டு வருவோம், பஞ்சமி நிலங்களை எல்லாம் மீட்டு, ஏழை தலித் மக்களுக்குத் தருவோம் என்று தேர்தல் அறிக்கையிலே சொன்னார்கள் அவர்கள்...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வாக்கியத்தை முடியுங்கள்.

திரு. செ.கு. தமிழரசன்: நம்முடைய புரட்சித் தலைவி அவர்கள் இன்றைக்கு தரிசு நில மேம்பாட்டுத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தரிசு நில மேம்பாட்டுத் திட்டத்திலே 50% தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கோ அல்லது தாழ்த்தப்பட்டவர்களை உள்ளடக்கிய கூட்டுறவு நிறுவனங்களுக்கோ—அவர்கள் ஏழைக் கூலித் தொழிலாளர்கள், விவசாயக் கூலித் தொழிலாளர்கள் அவர்களுக்குப் பயன்படுகிற வகையிலே 50%-ஐ அவர்களுக்கோ—அல்லது அவர்கள் அமைக்கிற கூட்டுறவு நிறுவனங்களுக்கோ தரவேண்டும் என்கிற கோரிக்கையை நான் இங்கே முன்வைக்க விரும்புகின்றேன்.

நம்முடைய T.N.P.S.C.-யிலே தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கான ஓர் உறுப்பினர் இடம் நிரப்பப்படாமலேயே இருக்கிறது. வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்துகிற எல்லா நிறுவனங்களிலும் கட்டாயம் ஒரு தாழ்த்தப்பட்டவர் உறுப்பினராக இருக்க வேண்டும் என்கிற ஒரு மரபு இருக்கிறது. ஆனால் T.N.P.S.C.-யிலே 6 மாத காலத்திற்கு மேலாக ஒரு உறுப்பினர் பதவி நிரப்பப்படாமல் இருக்கிறது. உடனடியாக ஒரு உறுப்பினரை நியமிப்பதற்கு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்வரவேண்டும் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

[திரு. செ.கு. தமிழரசன்]

[2002 ஏப்ரல் 11]

இன்னொரு கோரிக்கை. நம்முடைய சட்டப் பேரவைத் தலைவரே இந்தத் கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொள்வார் என்று கருதுகின்றேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிலே மிகச் சிறந்த தமிழ் அறிஞராக விளங்கிய தேவநேயப் பாவாணருடைய நூற்றாண்டு இப்போது நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த நூற்றாண்டைச் சிறப்புப்படுத்துகிற வகையிலே—ஒரு மிகப் பெரிய, அவர் தலித்தாக இருந்தாலும்—மிகப் பெரிய தமிழ் பேரறிஞராக இருந்த பாவாணரின் பெருமையை வலியுறுத்தும் வகையிலே அவர்களுடைய சொந்தத் தொகுதியான, நம்முடைய ஆதிதிராவிடர் நலத் துறை அமைச்சரின் சொந்தத் தொகுதியான சங்கரநயினார் கோவில் தொகுதியிலே ஒரு பெரிய நினைவாலயத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன். தாத்தா இரட்டைமலை சீனிவாசன், பண்டிதமணி அயோத்திதாசன் போன்ற எங்களுடைய மூத்தத் தலைவர்களுடைய அந்த அரிய சொற்பொழிவுகளை, கருத்துகளை, புத்தகங்களை எல்லாம் இன்றைக்கு ஒலி அளவில் இணைத்து வைக்கின்ற ஒரு பெட்டகமாக இந்த அரசு அதைக் காப்பாற்ற முன்வந்திருப்பதை நான் பாராட்டுகின்றேன்.

தாத்தா இரட்டைமலை சீனிவாசனுக்கு ஒரு சிறப்புச் செய்ய வேண்டும். பாபா சாகிப் அம்பேத்கருக்கு மணி மண்டபம் கட்டியவர்கள் புரட்சித் தலைவி அவர்கள் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அண்ணல் அம்பேத்கருக்கு சிலை வைத்தவர்கள் புரட்சித் தலைவி. அண்ணல் அம்பேத்கருக்குப் போக்குவரத்துக் கழகம் வைத்தவர்கள் புரட்சித் தலைவி. இப்படிப் படிப்படியாக அண்ணல் அம்பேத்கருக்கு நினைவுச்சின்னம் வைத்ததோடு மட்டும் இல்லாமல் எங்களுடைய வணக்கத்திற்குரிய தந்தை, பேராசிரியர் சிவராஜ் அவர்களுடைய சிலையை மின்ட்டிலே வைத்தவர் நம்முடைய புரட்சித் தலைவி அவர்கள். தாத்தா இரட்டைமலை சீனிவாசனுக்குத்தான் ஒரு நினைவுச் சின்னமில்லாமல் இருக்கிறது. கோயம்பேட்டிலே அவர் வசித்த பகுதியிலே ஒரு மிகப் பெரிய பேருந்து நிலையத்தை இந்த அரசாங்கம் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. அதன் திறப்புவிழாவின்போது தாத்தா இரட்டைமலை சீனிவாசனுடைய பெயரை அந்தப் பேருந்து நிலையத்திற்கு வைக்கவோ அல்லது அவர்களுடைய சிலையை உருவாக்கவோ இந்த அரசு முன் வர வேண்டும் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

2002 ஏப்ரல் 11]

[திரு. செ.கு. தமிழரசன்]

பிற்பகல் 1-00

நான் ஒரே ஒரு கருத்தை இறுதியாக வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். மனதில்பட்ட எந்தக் கருத்தையும் துணிந்து சொல்கிற ஓர் அரசியல் தலைவராக இன்றைக்கு இந்தியாவிலேயே விளங்கக்கூடியவர் நம்முடைய புரட்சித் தலைவி அவர்கள். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இன்றைக்கு இந்தியாவே பெருமைப்படுகிற அளவிற்கு இந்தியக் குடியரசின் தலைவராக முதல் முறையாக அரை நூற்றாண்டு கால சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு ஒரு தலித் வந்திருக்கிறார். மீண்டும் குடியரசுத் தலைவர் தேர்தல் வரவிருக்கிறது. இந்த தலித் குடியரசுத் தலைவரே தொடர்வதற்கும் நம்முடைய புரட்சித் தலைவி அவர்கள் குரல் கொடுப்பார்களேயானால், இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே இருக்கின்ற 20 கோடி தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் புரட்சித் தலைவியினுடைய பின்னாலே நிச்சயம் நிற்பார்கள் என்கிற அந்த உணர்வை நான் இங்கே பிரதிபலிக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேசி முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. செ. கு. தமிழரசன்: தமிழ்நாட்டிலே....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அத்திராவிடர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. சொ. கருப்பசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தாயே, தெய்வத் தாயே..

திரு. துரைமுருகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

5. உரிமை மீறல் பிரச்சினை—தொடர்ச்சி

காவிரி நீர்ப் பிரச்சினை குறித்து அவைக்குத் தவறான தகவல்கள் அளித்துள்ளதாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் மீதான உரிமைப் பிரச்சினைக்கு பேரவைத் தலைவர் தீர்ப்பு —தொடர்ச்சி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அமைச்சர் கொஞ்சம் இருங்கள். துரைமுருகன் என்ன?

*திரு. துரைமுருகன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தாங்கள், நாங்கள் கொடுத்திருந்த உரிமைப் பிரச்சினைமீது தீர்ப்புரைத்திருக்கிறீர்கள். நான் தீர்ப்புக்குள்ளே போக விரும்பவில்லை. ஆனால், இதிலே தாங்கள் கையாண்ட நடைமுறையைப் பற்றி நான் தங்களுக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காரணம். முதலில், இந்த உரிமைப் பிரச்சினையைக் கொடுத்தவர்களுக்கு அவகாசம் கொடுத்திருக்க வேண்டும்.

[2002 ஏப்ரல் 11]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: யாருக்கு?

திரு. துரைமுருகன் : எங்களுக்கு, பேசுவதற்கு இந்த அவையிலே.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உரிமைப் பிரச்சினை கொடுக்கப்பட்டது. என்னிடத்திலே எழுத்து மூலமாகக் கொடுக்கப்பட்டது. நான் நேற்றே, நீங்கள் கிளப்பிய போதே சொன்னேன், அது என்னுடைய ஆய்வில் இருக்கிறது, தீர்ப்பை நான் சொல்லப் போகிறேன் என்று சொன்னேன். அதற்குப் பிறகுதான் தீர்ப்பைச் சொல்லியிருக்கிறேன்.

திரு. துரைமுருகன்: இரண்டாவது, எங்களுக்கு அந்த வாய்ப்பைக் கொடுத்திருந்தால்தான்; இன்னும் பல விஷயங்களை நாங்கள் தெரிவித்திருக்கிறோம். நேற்று கொடுத்த உரிமைப் பிரச்சினையோடு ஒட்டிய இன்னொன்றையும் இன்றைக்கு நாங்கள் தந்திருக்கிறோம். எனவே—இரண்டையும் சேர்த்து எங்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பு கொடுத்திருந்தால்—நீங்கள் அதை... (குறுக்கீடு) இல்லை நான் சொல்லிவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உரிமைப் பிரச்சினை என்று நான் கருதினால்தான் உங்களுக்கு வாய்ப்புக் கொடுக்க முடியும். உரிமைப் பிரச்சினை என்று நான் கருதவில்லை. ஆகவே, வாய்ப்புக் கொடுக்கவில்லை. துரைமுருகன் அவர்களுக்கு, நான் பேரவை விதி 224-ஐ வாசித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

‘பேரவைத் தலைவர் இசைவினை மறுத்தாலும் அல்லது அவையின் கவனத்தை ஈர்க்க வேண்டிய அவசியமில்லை எனக் கருதினாலும் அறிவிப்பு அளித்த உறுப்பினருக்கு அத்தகவலை அளிப்பின் அதன் பிறகு அப்பொருள் குறித்து எவ்வகையிலும் பேரவையில் எழுப்பக் கூடாது’ என்பது விதி. ஆகவே, அந்த விதியைத் தாங்கள் மீறலாமா? அதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள்.

திரு. துரைமுருகன்: மன்னிக்க வேண்டும். நான் விதியை மீற வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. தனிச் சலுகையையும் கேட்கவில்லை. ஆனால், இது ஒரு மரபு, நீங்கள்கூட பாருங்கள். இந்த அவையிலே கவன ஈர்ப்பிலே, சிறப்புக் கவன ஈர்ப்பு என்று ஒன்று விதியிலே கிடையாது. ஆனால், நாம் தருகிறோம். அப்படியொரு வாய்ப்பை எங்களுக்குத் தந்திருப்பீர்களேயானால், நாங்கள் இந்த உரிமைப்

2002 ஏப்ரல் 11]

[திரு. துரைமுருகன்]

பிரச்சினையை, எழுத்து மூலமாகக் கொடுத்ததைவிட இன்னும் சில விவகாரங்களை இங்கே பேசுவதற்கான வாய்ப்புக்களைத் தந்திருக்கலாம். எனவே, எங்களுக்குத் தரவேண்டிய அடிப்படை உரிமையை தாங்கள் எங்களுக்குத் தராமல் தடுத்துவிட்டீர்கள் என்பது என்னுடைய ஒரு கருத்து. இரண்டாவது, இந்த உரிமைப் பிரச்சினையைக் கொடுத்தவர்கள் நாங்கள் இந்த அவையிலே இருக்க வேண்டும் என்பதிலே எனக்கு மாறுபட்ட கருத்தில்லை. ஆனால், சில நேரங்களிலே காபி சாப்பிடப் போகலாம், வெளியிலே போய்விட்டு வரலாம். இந்த அவையிலே கையெழுத்து போட்டவர்கள், இதைக் கொடுத்தவர்கள் ஒருவரும் இல்லாத ஒரு நேரத்தில்...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை, இல்லை, புகழேந்தி கொடுத்திருந்தார்கள்.

திரு. துரைமுருகன்: அப்புறம்தான் ஓடிவந்தார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பரிதி இளம்வழுதி கொடுத்திருந்தார்.

திரு. துரைமுருகன்: நான் கேட்டேன், இல்லை, ஓடிவந்தார். ஆனால், முடிந்த அளவுக்கு, அதாவது எங்களிடத்திலே சொல்லிவிட்டு, இப்படியொரு உரிமைப் பிரச்சினை இருக்கிறது, அதன்மீது நான் தீர்ப்பு அளிக்கப் போகிறேன் என்று தெரிவித்திருந்தால் நாங்கள் முன்கூட்டியே உங்கள் தீர்ப்புக்காக நாங்கள்...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: துரைமுருகன், இது என்ன மன்னர் ஆட்சிக் காலமா கட்டியம் கூறிவிட்டு வர, பராக் பராக் என்று சொல்லிவிட்டு.

திரு. துரைமுருகன்: இல்லை, இல்லை, தாங்கள் வருகிறபோது அப்படித்தான் கூறுகிறார்கள். 'மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்' அப்படித்தான் சொல்கிறார்கள், கட்டியம்தான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதுதான், பிரச்சினை வரும்போதெல்லாம் கட்டியம் கூற முடியாது.

திரு. துரைமுருகன்: ஆனால், இந்த மன்றத்தில் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களுக்குத் தர வேண்டிய ஒரு வாய்ப்பைத் தராததாலும், எங்களுக்குத் தெரியாமலேயே நீங்கள் தீர்ப்புரைத்துவிட்ட காரணத்தாலும், தங்கள் தீர்ப்பின்மீது நாங்கள் எந்தக் கருத்தையும் சொல்லக்கூடாது

[திரு. துரைமுருகன்]

[2002 ஏப்ரல் 11]

என்று ஒரு விதி இருக்கிற காரணத்தாலும், எங்களுடைய அதிருப்தியைத் தெரிவிக்கும் வகையில் நாங்கள் இப்போது வெளிநடப்புச் செய்கிறோம்.

(திரு. இரா. திருமாவளவன், டாக்டர் பி. வள்ளல் பெருமான் ஆகிய இருவரைத் தவிர ஏனைய திராவிட முன்னேற்றக் கழக சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர்.) (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை, வேண்டாம், விடுங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. தம்பிதுரை: முக்கியமான ஒரு மானியக் கோரிக்கைமீது விவாதம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதுவும் ஆதிதிராவிடர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது, உறுப்பினர்கள் கருத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அமைச்சர் அதற்கான ஒரு நல்ல பதிலைத் தருகின்ற நேரத்தில், அந்தத் துறையை மதிக்காமல் அவர்கள் வெளிநடப்புச் செய்வது மிகவும் கண்டனத்திற்குரியதாக இருக்கிறது என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

4. மானியக் கோரிக்கைகள், 2002-2003, விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்—தொடர்ச்சி

கோரிக்கை எண் 4—ஆதிதிராவிடர் மற்றும் பழங்குடியினர் நலத் துறை—தொடர்ச்சி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு ஆதிதிராவிடர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள்.

*மாண்புமிகு திரு. சொ. கருப்பசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தாயே தெய்வத் தாயே, குல தெய்வமே, பொற்பாதங்களை மண்டியிட்டு வணங்குகின்றேன்.

பிற்பகல் 1-05

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தந்தை பெரியாரின் துணிவு, பேரறிஞர் அண்ணாவின் அறிவு, புரட்சித் தலைவரின் கருணை உள்ளம் இவை மூன்றையும் பெற்று, சீர்கெட்ட நிதிநிலையைச் சீரமைக்கும் சிந்தனைச் சிற்பியே, மதவாதமும், தீவிரவாதமும் மன்னிக்க முடியாத மாபாதகம் என்பதை மனதில் ஏந்தி மாநிலம் முழுவதும் மாண்பினைக் காக்கும் மனித நேய மாணிக்கமே, தீவிரவாதத்திற்கு தீயாகவும், ஆன்மீக வாதத்திற்கு அரணாகவும் ஆளும் அன்னையே!